

זועקת פצעים	בט"ו בשבט של שנת תשפ"ד
רואה מצוקתם	נזכר את כלם ונציב להם יד
עדה לגבורתם	מלוא הארץ נכסה
היא שתעלה ארוכה למכתם	עצים לזכרם
היא שתקומם רוחם וגופם	מלוא העין נמלא
פוסעים לאטם ולא מותרים	אילנות בהדרם
נתמכים נשענים על כתפי עלומים	פי האדם הוא עץ השדה
הם ישתלו בה עצים צעירים	ועץ השדה הוא האדם
והיא תצמיח בהם חיים חדשים	
	הארץ אשר ראתה
הארץ אשר נושאת יגון האבלים	כוחם וגבורתם
אשר קבלה לחיקה רעים אהובים	הארץ אשר חזתה
על כתפיה נשאו בדרךכם האחרונה	עז רוחם ונפשם
חפזית ראש גם היא, בוכה ומבכה	היא שהיתה לצדם
עם רעה אהובה	באחרון נשימתם
עם אבות ואמהות, אח ואחות	שקבלה את דמם
עם בן ובת, סבים וסבתות	ושמעה קריאתם
משפחות שנקרעו לגזרים	לקדשת החיים,
וחברים,	היא שתצמיח, היא שתפריח
הרבה הרבה חברים נפלאים	רוח טהורה בה תפוח
מי ינחמם באבלם?	ינבטו יעלו נצנים חדשים
מי ירפא את שברם?	
מי יעודד את רוחם?	הארץ אשר דואבת
מי יתן מזור לנפשם?	אנקת הפצועים
נעלה אתם בשארית הכוחות	הארץ אשר כואבת
להרים ולגבעות, לעמקים ולשדות	יסורי הפגועים
של הארץ המיסרת והנפלאה הזאת	דנה ומיסרת
נטע בה נטיעות אילנות חדשות	חבוטה ומצלקת
נקומם ההריסות, נשקם הפרעות	סובלת סבלם

נֶאֱמַץ אֶת הָאָרֶץ וְהִיא תִּאֲמָצֵנוּ

אֶף אֶחָד לֹא יִנְתֵּר לְבַד

נִצְמִים בָּהּ חַיִּים וְהִיא תִּצְמִיחֵנוּ

יָחַד נִצְעַד כְּעַם מְלֻכָּה

נִתְבָּרַךְ בְּאֶרֶץ וְהִיא תִּבְרַכֵּנוּ

מִלּוּא הָאָרֶץ בְּצִמְיָה נִעֲטָה

נִדְרָשׁ אֹתָהּ לְטוֹבָה וְהִיא תִּדְרָשֵׁנוּ

וְהִיא לָנוּ תַעֲנֶה וְתִרְצֶה

לְדוֹרֵי דוֹרוֹת עַד עוֹלָם

בְּט"ו בְּשֶׁבֶט בְּשָׁנַת תִּשְׁפ"ד

כִּי הָאָדָם עַץ הַשָּׂדֶה

וְעַץ הַשָּׂדֶה הוּא הָאָדָם